

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łęborku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ryszard Kurowski

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Frąckowiak – Loda

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Łęborku P. W.

po rozpoznaniu dnia 29 kwietnia 2014 roku, 03 czerwca 2014 roku, 11 lipca 2014 roku, 18 lipca 2014 roku, 25 listopada 2014 roku, 13 stycznia 2015 roku, 17 marca 2015 roku sprawy karnej

1. **S. G. (G.)**, ur. (...) w K.,

s. A. i H. z domu M.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 10.10.2012 r. w miejscowości (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. P., wbrew przepisom ustawy naruszył warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, poprzez produkcję poza składem wyrobów akcyzowych w postaci krajanki z tytoniu z liści tytoniu w ilości 879,60 kg,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 69a § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s.

II. nie później niż w dniu 10.10.2012 r. nabył od osoby nieznannej w m. W. towar w postaci 5l alkoholu etylowego w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia akcyzy, bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, co do którego należny podatek akcyzowy wynosi nie więcej niż 248,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 k.k.s.

2. **M. P. (P.)**, ur. (...) w L.,

s. A. i S. z domu D.

oskarżonemu o to, że:

III. w dniu 10.10.2012 r. w miejscowości (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. G., wbrew przepisom ustawy naruszył warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, poprzez produkcję poza składem wyrobów akcyzowych w postaci krajanki z tytoniu z liści tytoniu w ilości 879,60 kg,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 69a § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s.

IV. nie później niż w dniu 10.10.2012 r. nabył od osoby nieznannej w m. W. towar w postaci 5l alkoholu etylowego w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia akcyzy, bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, co do którego należny podatek akcyzowy wynosi nie więcej niż 248,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 k.k.s.

1. uniewinnia oskarżonego **S. G.** od popełnienia zarzucanych mu w punktach I. i II. oskarżenia czynów, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;
2. uniewinnia oskarżonego **M. P.** od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach III. i IV., a kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa;
3. na mocy art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot oskarżonemu S. G. dowodów rzeczowych opisanych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych na karcie 45 akt sprawy.

Sygn. akt. IIK 690/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. G. wynajął od mieszkającej w m. (...) Z. K. zabudowania gospodarcze, m.in. budynek stanowiący jednocześnie stodołę i oborę, w której przechowywał tytoń oraz urządzenia do jego cięcia na tzw. krajanek tytoniową w postaci dwóch krajalnic.

Dowód: zeznanie świadka Z. K. (k. 154v-155 i 49v-50), wyjaśnienia St.

G. (k. 153v-154, 155

W dniu 10 października 2012 roku na teren w/w posesji wkroczyli funkcjonariusze (...) Biura (...) z G. wraz z funkcjonariuszami Służby Celnej w S. i w obecności właścicielki Z. K. zabezpieczyli w pomieszczeniach gospodarczych, m.in. 384,90 kg krajanki tytoniu oraz 344,80 kg tytoniu w liściach. Ponadto zabezpieczyli także sprężarkę marki (...), dwie krajalnice w tym jedną przemysłową, 9 noży do krajalnicy, dwa opryskiwacze ogrodnicze oraz wagę elektroniczną, a w samochodzie m-ki V (...) należącym do nieobecnego podczas przeszukania S. G. pojemnik 5. litrowy z bezbarwną cieczą uznany przez Urząd Celny w G. za spirytus etylowy.

Dowód: protokoły przeszukania (k. 4-5, 7-8), informacja nt zabezpieczonego płynu

(k. 27), zeznanie świadków: Z.. K. (k. 155v), M. R.

(k. 164-164v), M. G. (k. 164v-165)).

Zabezpieczony tytoń w postaci 344,80 kg liści, jak i 384,90 kg krajanki oraz 5 litrów bezbarwnego płynu uznano za towar akcyzowy i wyliczono należny podatek akcyzowy w przypadku tytoniu na kwotę 516,624-złoty, a w przypadku alkoholu na kwotę 248-złoty. Według biegłego z Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w G. zabezpieczona na terenie posesji w m. W. bezbarwna ciecz składa się z alkoholu etylowego o stężeniu 93,8% obj. oraz z alkoholu izopropylowego i tert-butylowego, i jest to wyrób przeznaczony do celów technicznych. Natomiast próbki suszu w postaci liści tytoniu zatrzymane w dniu 10 października 2012 roku według ekspertów Izby Celnej w G. nie były wyrobami akcyzowymi i nie podlegały przepisom ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 roku, natomiast próbki suszu w postaci krajanki takim wyrobem były.

Dowód: wyliczenie akcyzy k. 23 i 24, opinia z Laboratorium Kryminalistycznego KWP

w G. (k. 225-226), sprawozdania z badań próbek liści tytoniu i krajanki

(k. 56-57, 58-59 i 60-61), zeznania M. S. (k. 163v-164) i I.

S. (k. 172-172v).

S. G. i M. P. stanęli pod zarzutem popełnienia przestępstw skarbowych opisanych w art. 69a § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s. polegających na tym, że nie później niż w dniu 10 października 2012 roku w miejscowości (...) działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy naruszyli warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy poprzez produkcję poza składem wyrobów akcyzowych w postaci krajanki tytoniu z liści tytoniu w ilości 879,60 kilogramów, i wykroczeń skarbowych z art. 65 § 4 k.k.s. polegających na tym, że w tym samym czasie i miejscu nabyli od nieustalonej osoby towar w postaci 5 litrów alkoholu etylowego, w stosunku do którego zakończono procedurę zawieszenia akcyzy bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, co do którego należny podatek wynosi nie więcej niż 248 złotych.

Oskarżeni S. G., jak i oskarżony M. P. nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Oskarżony **S. G.** wyjaśnił, że tytoń zakupił nieżyjący M. S. (2), jego wspólnik w interesach, i że mieli z tego tytoniu produkować cygara, co w tym okresie było dozwolone. To jego wspólnik załatwiał też wszelkie związane z tym formalności, niemniej po jego śmierci nie ma on możliwości przedstawić na to żadnych dokumentów. Oskarżony wyjaśnił także, iż zabezpieczony na terenie posesji we W. płyn nie był alkoholem etylowym, i zakupił go jako preparat antygrzybiczny w „internecie”. Zaprzeczył też kategorycznie by z M. S. (2) zamierzali produkować papierosy, jak i by w tym wszystkim brał udział oskarżony M. P. (k. 153v-154, k. 155 i k. 166).

Oskarżony **M. P.** wyjaśnił, iż do W. przyjechał jedynie po to by pomóc koledze w postawieniu jakiejś maszyny gdzie został zatrzymany, i że do czasu zatrzymania nie wiedział nic o żadnych liściach tytoniu ani ich przeznaczeniu, jak i nie wiedział nic o alkoholu, który tam został zabezpieczony (k. 154).

Sąd, zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego S. G., jak i M. P. w części dotyczącej tego, iż wspólnie nie przetwarzali we W. liści tytoniu nie zasługują na wiarę. Przeczą temu zarówno okoliczności ich zatrzymania w dniu 10 października 2012 roku co prawda nie udokumentowane procesowo, ale potwierdzone przez świadka, tj. Z. K. (k. 154v-155 i k. 49-50), która potwierdziła, że obydwaj oskarżeni przed zatrzymaniem byli tam kilka razy, że przywozili tytoń i cięli go w wynajętym przez nią budynku gospodarczym. Wyjaśnienia oskarżonego S. G., wskazującego na udział w procesie zakupu tytoniu, jak i zamiarze produkcji „cygar” nieżyjącego mężczyzny o danych personalnych (...) wynikają zdaniem Sądu jedynie z chęci obrony M. P.. Niemniej w świetle wszystkich okoliczności tej sprawy i winy oskarżonych wersja ta nie ma jakiegokolwiek znaczenia, podobnie jak nieprzydatne w tej sprawie są zeznania pozostałych świadków.

Nie ulega wątpliwości, iż na terenie zabudowań gospodarczych wynajmowanych od świadka Z. K. przez oskarżonego S. G. ujawniono w dniu 10 października 2012 roku i zabezpieczono susz tytoniowy w postaci liści tytoniu w ilości 344,80 kg oraz liście już przetworzone, tj. pocięte na tzw. krajankę w ilości 384,90 kg, jak i pojemnik z zawartością 5 litrów substancji, którą Urząd Celny w G. bez przeprowadzenia jakichkolwiek badań uznał za alkohol etylowy.

Niemniej - zdaniem Sądu - oskarżonym S. G. i M. P. nie sposób przypisać ani popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 69a § 1 k.k.s., ani tym bardziej wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 k.k.s. Niejako na marginesie należy wskazać, iż w przypadku oskarżonego M. P., zarzuty co do jego „sprawstwa” w nin. sprawie oparto jedynie na tym, że był on w towarzystwie (...) na terenie posesji nr (...) w m. W. w momencie wkroczenia tam funkcjonariuszy CBS. Idąc zatem tokiem rozumowania oskarżyciela publicznego, zarzuty takie równie dobrze mogłyby być postawione właścicielce tej posesji, tj. Z. K., która tam również w tym momencie się znajdowała.

Wracając do rozważań na temat przedmiotu nin. sprawy, należy na wstępie podkreślić, że susz tytoniowy w postaci liści tytoniu nie był w dniu 10 października 2012 roku wyrobem akcyzowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym. Otóż susz tytoniowy w postaci liści tytoniu nie był wyrobem tytoniowym, a tym samym nie był wyrobem akcyzowym, i został przez ustawodawcę uznany za taki produkt dopiero ustawą z dnia 7 grudnia 2012 roku o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1456, patrz art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 99a ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym po zmianach), który to przepis wszedł w

życie już po ujawnieniu i zabezpieczeniu takich liści tytoniu na terenie posesji wynajmowanej przez oskarżonego S. G.. Interwencja ustawodawcy w tej kwestii nastąpiła zatem dopiero z dniem 1 stycznia 2013 roku, tj. z dniem wejścia w życie tych zmian do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku. Stosownie do treści cyt. art. 99a ust. 1 ustawy, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku, za susz tytoniowy uznaje się bez względu na wilgotność tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym. Podobne stanowisko wynika także z cyt. na wstępie ekspertyzy Laboratorium (...) Izby Celnej w G. (k. 58-59), jak i z zeznań świadka M. S. (3) (k. 163v-164), a tym samym zeznanie świadka I. S. dot. m.in. norm wilgotności zabezpieczonych w dniu 10 października 2012 roku liści tytoniu nie mają znaczenia w nin. sprawie (k. 165-165v) .

W państwie prawnym nie może być zatem tak, że organy prawne stosujące prawo będą za ustawodawcę wypełniały lukę w przepisach chroniących interesy fiskusa i interpretowały je stosując analogię i wykładnię rozszerzającą, nie dającą się pogodzić z podstawową funkcją prawa, jaką jest jego rola gwarancyjna. Tym samym zajęcie i zabezpieczenie liści tytoniu w ilości 344,80kg, a następnie uznanie ich za krajankę - o czym świadczy ilość kilogramów wyrażona w zarzucie aktu oskarżenia w punkcie I. w łącznej ilości 879,60kg - była oczywistym nadużyciem.

Jeżeli chodzi o ujawnione i zabezpieczone wyroby akcyzowe w postaci krajanki tytoniowej, to również czynności pocięcia liści tytoniu w celu spalania (w toku postępowania nie wykazano jaki był cel pocięcia liści tytoniu przez oskarżonego S. G., czy stosownie do treści zarzutu w pktcie I. przez obydwu oskarżonych) nie sposób traktować jako „produkcję” wyrobu tytoniowego w rozumieniu przepisu art. 69a § 1 k.k.s. w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym, skoro produkcja w znaczeniu semantycznym to „zorganizowana działalność ludzka mająca na celu seryjne wytwarzanie określonych dóbr materialnych (patrz. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2013 roku, sygn. akt V KK 92/13, tekst - baza orzeczeń SN dostępna pod adresem <http://www.sn.pl>). Ponadto zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w cyt. powyżej orzeczeniu, występki z art. 69a § 1 k.k.s. jest przestępstwem indywidualnym właściwym, co oznacza, że jego sprawcą nie może być osoba produkująca lub magazynująca wyroby akcyzowe, która wcześniej nie uzyskała zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.” Przepis ten penalizuje zatem zachowanie polegające m.in. na produkcji, wbrew przepisom ustawy z naruszeniem warunków zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym. Niemniej wg. Sądu Najwyższego koniecznym znamieniem występkę z art. 69a § 1 k.k.s. jest nie tylko produkcja wyrobu akcyzowego poza składem podatkowym, ale również naruszenie warunków zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy. Procedura ta ma natomiast zastosowanie w przypadkach ściśle określonych, regulowanych przepisem art. 40 ustawy o podatku akcyzowym i dotyczy sytuacji, gdy wyroby akcyzowe znajdują się w składzie podatkowym lub są z niego przemieszczane. Zatem podmiotem przestępstwa z art. 69a § 1 k.k.s. nie może być osoba, która - podobnie jak oskarżeni w nin. sprawie - w ogóle nigdy nie uzyskała zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w rozumieniu przepisu art. 49 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym. I idąc dalej, jak stwierdza Sąd Najwyższy, właściwa wykładania przepisu art. 69a § 1 k.k.s. musi prowadzić do wniosku, że skoro przestępność opisanego w nim zachowania jest uzależniona od naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, to podmiotem opisanego tam przestępstwa może być tylko osoba uprawniona, która z tych warunków korzysta. Za osoby takie nie można zatem uznać oskarżonych w nin. sprawie, którzy takiego składu nie prowadzili.

Jeżeli chodzi o zabezpieczoną w dniu 10 października 2012 roku w budynku gospodarczym wynajmowanym na terenie posesji nr (...) w m. W. przez oskarżonego S. G. ciecz, to jak wynika z opinii wydanej przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w G., głównym jej składnikiem był co prawda alkohol etylowy oraz alkohol izopropylowy i alkohol tert-butyłowy, niemniej zdaniem biegłego z w/w Laboratorium ciecz ta posiadała cechy wyrobu alkoholowego przeznaczonego do celów technicznych (k. 225-226).

Wspomniany powyżej wyrób jest zatem wyrobem alkoholowym skażonym i nie jest zatem wyrobem akcyzowym w rozumieniu zał. Nr 1 poz. 17 i 18 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 roku, Nr 108, poz. 626).

Uwzględniając powyższe Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów, i stosownie do treści art. 632 ust. 2 k.p.k. obciążył kosztami postępowania w sprawie Skarb Państwa.

Ponadto, Sąd stosownie do treści art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot oskarżonemu S. G. dowodów rzeczowych opisanych na k. 45 akt sprawy, uznając iż są one zbędne dla dalszego postępowania.